

ARII PROTEJATE DE PE TERITORIUL JUDEȚULUI IALOMIȚA

**Prof. Petre Carolina Marinela – Școala Gimnazială
„Spiru Haret” Țândărei**

**Prof. Petre Teodor – Liceul Tehnologic Mihail
Kogălniceanu**

I. Arii Speciale de Protecție Avifaunistică

I.1. ROSPA0059 Lacul Strachina

Aria Specială de Protecție Avifaunistică Lacul Strachina are o suprafață totală de 2.014 ha, dintre care 1.055 ha reprezintă suprafața activă, restul fiind constituit din teritoriile de hrănire, adiacente lacului.

Lacul face parte din regiunea biogeografică stepică, fiind situat în partea sudică a Bărăganului Central, subunitatea Câmpiei Strachina, parte integrantă a Câmpiei Române și s-a format pe cale naturală într-o cuvetă lacustră cu adâncimi de 1 – 3,5 m. Substratul este reprezentat de roci sedimentare (nisipuri de origine mixtă, fluvială și lagunară și loessuri), iar în profunzime se regăsesc argile grase cenușii, care geotehnic sunt așezate pe calcare triasice. Procesul de peloidogeneză de pe fundul lacului se desfășoară destul de lent.

Lacul Strachina este compus din 3 bazine: Strachina I, Strachina II (unde se găsesc depozite ne semnificative de nămoluri sapropelice, care nu se pot utiliza în scopuri terapeutice) și Valea Ciorii.

Lacul nu prezintă curgere naturală spre râul Ialomița, fiind alimentat de pârâul Lata Sărată și de izvoarele naturale situate sub bazinul Strachina II, fapt ce duce la acumularea sărurilor spălate de apele de șiroire în cuveta lacustră. Din acest motiv, din punct de vedere biochimic, apele lacului au un caracter clorurat-sodic, cu o salinitate cuprinsă între 3-6 %, motiv pentru care iarna îngheață mai greu.

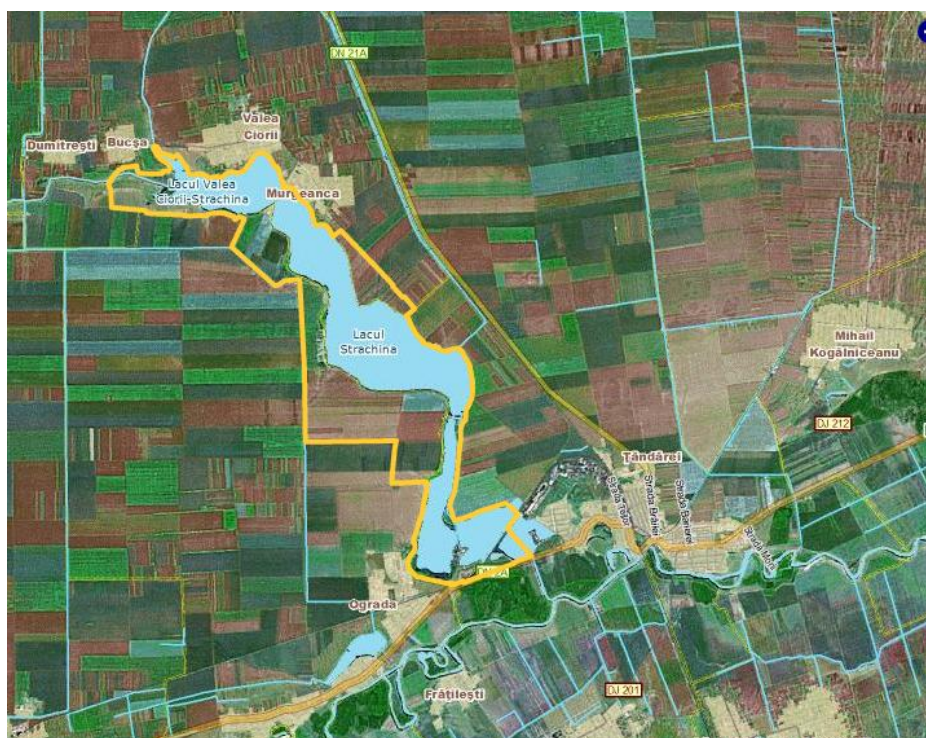

Fig.1. Localizarea ROSPA0059 Lacul Strachina

În ceea ce privește principalele clase de habitate regăsite în cadrul ROSPA0059 Lacul Strachina, menționăm că: 49% din teritoriu este reprezentat de ape stătătoare, 39% de culturi agricole, 6% de mlaștini, 2% de vii și livezi, 2% alte terenuri arabile și 2% de terenuri artificiale (localități).

Pajiștile mezofile ocupă suprafețe importante în cadrul ariei protejate, principalele asociații vegetale identificate fiind:

- ***Artemisio austriacae-Poetum bulbosae*** I. Pop 1970; având ca specii codominante *Artemisia austriaca* (pelinița) și *Poa bulbosa* (firuță bulboasă);
- ***Andropogonetum ischaemi*** (Krist. 1937) I. Pop 1977; cu specia dominantă *Andropogon ischaemum* (bărboasă);
- ***Cynodonto-Poetum angustifoliae*** (Rapaics 1927) Soó 1957; cu două specii codominante și anume – *Cynodon dactylon* (pir gros) și *Poa angustifolia* (firuță).
- ***Trifolio – Lolietum perennis*** Krippelova 1967, cu speciile codominante *Lolium perenne* (zâzanie) și *Trifolium repens* (trifoi alb);
- ***Agrostietum stoloniferae*** Burduja et al. 1956 cu specia caracteristică *Agrostis stolonifera* (iarba câmpului);
- ***Lolio – Plantaginetum*** (Linkola 1921) Berger 1930 em. Sissingh 1969, cu speciile caracteristice *Lolium perenne* (zâzanie) și *Plantago major* (pătlagina mare);
- ***Convolvulo – Agropyretum repentis*** Felföldy 1943, cu speciile caracteristice *Convolvulus arvensis* (volbură) și *Agropyron repens* (pir târător).

Vegetația arbustivă este reprezentată de specii precum: *Crataegus monogyna* (păducel), *Ligustrum vulgare* (lemn câinesc), *Cornus sanguinea sanguinea* (sânger), *Tamarix ramosissima* (cătină roșie) și *Rosa canina* (măceș).

Arborii lipsesc de pe malul lacului, însă în partea de sud – est a lacului, la o distanță de 250 – 300 m se află pădurea Strachina, edificată de specii aparținând genurilor *Quercus*, *Ulmus*, *Populus*, *Salix*, alături de specii precum: *Robinia pseudacacia*, *Rosa canina*, *Ligustrum vulgare*.

Terenurile agricole ocupă o suprafață mare în zona cercetată, dominante fiind culturile de *Triticum estivum* (grâu), *Zea mays* (porumb), *Helianthus annuum* (floarea soarelui).

Vegetația de margini de ape, care acoperă terenurile situate în imediata apropiere a apei lacului Strachina, este reprezentată de comunități vegetale edificate de specii precum: *Phragmites communis* (stuf), *Typha latifolia* (papură lată) și *Typha angustifolia* (papură îngustă), *Schoenoplectus lacustris* (pipirig), *Juncus effusus* (rugină), *Carex acutiformis* (rogoz), *Sagittaria sagittifolia* (săgeata apei), *Mentha aquatica* (mentă de apă).

Ca specii hidrofile submerse și natante au fost identificate: *Myriophyllum spicatum*, *Ceratophyllum demersum* (cosor), *Elodea canadensis* (ciuma apelor), *Potamogeton natans* (broscariță) și *Lemna minor* (plutică).

Comunitățile ruderaale sunt reprezentate de comunitățile antropice cu *Carduus nutans* (ciulin) și *Centaurea calcitrapa* (scai ghimpos), comunități antropice cu *Agropyron repens* (pir târător), *Arctium lappa* (brusture), *Artemisia austriaca* (peliniță), comunități antropice cu *Polygonum aviculare* (troscot), *Lolium perenne* (zâzanie), *Plantago major* (pătlagină mare).

În ceea ce privește fauna vertebrată, în cadrul ASPA Strachina au fost identificați reprezentanți ai celor cinci clase de vertebrate: Pisces, Amfibii, Reptilia, Aves și Mammalia.

Reprezentanții clasei Pisces, care populează apele salmastre ale lacului Strachina sunt: *Carassius gibelio* (caras), *Abramis brama* (plătică), *Hipophthalmichthys molitrix* (crap argintiu), *Ctenopharingodon idella* (cosaș), *Perca fluviatilis* (biban).

Amfibienii, a căror biologie este strâns legată de existența apei, sunt prezenți în zona cercetată cu specii precum: *Pelophylax esculentus*, *P. ridibundus* (broaște verzi de lac), *Bufo bufo* (broasca râioasă brună), *Bufo viridis* (broasca râioasă verde), *Bombina bombina* (izvorașul cu burtă roșie), *Lissotriton vulgaris* (tritonul comun).

Reptilele sunt și ele prezente în teritoriul cercetat cu următoarele specii: *Lacerta viridis* (gușter), *Lacerta agilis* (șopârla cenușie), *Natrix natrix* (șarpe de casă), *Natrix tessellata* (șarpe de apă), *Emys orbicularis* (broasca țestoasă de apă).

În urma analizei datelor obținute în urma observațiilor din teren, s-a constatat că avifauna ASPA Lac Strachina cuprinde un număr de 126 de specii cu prezență constantă în zonă și 11 specii care apar accidental în perimetrul cercetat sau care obișnuiau să fie prezente constant, însă în ultimii doi, trei ani nu au mai frecventat zona (cauzele fiind multiple: vânătoarea, ierni dominate de ger cu zapadă care acoperea culturile, lacul a înghețat devreme, deranj cauzat de prezența oamenilor sau a animalelor domestice sau a câinilor fără stăpân): *Cygnus cygnus*, *Branta ruficollis*, *Anser erythropus*, *Haematopus ostralegus*, *Burhinus oedipnemos*, *Aquila heliaca*, *Buteo rufinus*, *Pernis apivorus*, *Podiceps auritus*, *Pelecanus onocrotalus* și *Ficedula parva*.

Printre speciile de păsări care beneficiază de statut de protecție, fiind incluse în Anexa I a Directivei Păsări 147/2009 a Uniunii Europene, dar și în Anexa 3 a OUG 57/2007 se numără și: *Aythya nyroca*, *Coracias garrulus*, *Alcedo atthis*, *Crex crex*, *Porzana porzana*, *Gallinago media*, *Tringa glareola*, *Recurvirostra avosetta*, *Himantopus himantopus*, *Sterna hirundo*, *Chlidonias niger*, *Chlidonias hybridus*, *Circus aeruginosus*, *Egretta garzetta*, *Ardea alba*, *Ardea purpurea*, *Botaurus stellaris*, *Ardeola ralloides*, *Ixobrychus minutus*, *Nycticorax*

nycticorax, *Plegadis falcinellus*, *Platalea leucorodia*, *Ciconia ciconia*, *Ciconia nigra*, *Lanius collurio*, *Lanius minor*, *Anthus campestris*.

Mamiferele identificate în cadrul ASPA Strachina sunt: *Spermophilus citellus* (popândăul), *Cricetus cricetus* (hârciogul), *Microtus arvalis*, *Apodemus agrarius* (șoareci de câmp), *Mus musculus* (șoarecele de casă), *Rattus norvegicus* (șobolan negru), *Spalax leucodon* (cățelul pământului), *Talpa europaea* (cărțița), *Meles meles* (bursuc), *Mustela putorius* (dihor), *Mustela nivalis* (nevăstuică), *Lepus europaeus* (iepure de câmp), *Vulpes vulpes* (vulpe).

Fig.2. *Himantopus himantopus* (foto original)

Fig.3. *Plegadis falcinellus* (foto original)

Fig.4. *Podiceps nigricollis* (foto original)

Fig.5. *Ardea alba* (foto original)

Fig.6. *Cygnus olor* (foto original)

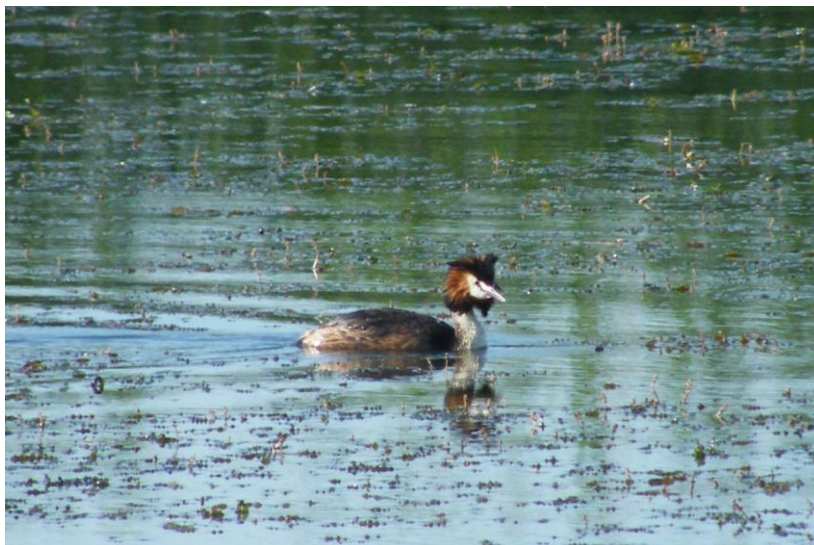

Fig.7. *Podiceps cristatus* (foto original)

Fig.8. *Pelecanus onocrotalus* (foto original)

I.2. ROSPA0065 Lacurile Fundata – Amara

Aria Specială de Protecție Avifaunistică Lacurile Fundata – Amara are o suprafață totală de 2.036 ha, dintre care suprafața activă este de 510 ha – Lacul Fundata, respectiv de 132 ha – lacul Amara, restul teritoriului fiind reprezentat de zone de hrănire. Lacurile fac parte din regiunea biogeografică stepică.

Dezvoltat ca liman fluviatil, pe cursul inferior al râului Ialomița, lacul Fundata este localizat pe terasa Ialomiței, în Valea Reviga, neavând scurgere spre râu, cu adâncimea maximă de 5 m. Este format din 2 bazine despărțite printr-un baraj de pământ în lacul terapeutic (acum fără proprietăți deosebite, de tip eutrof) și lacul piscicol (de tip hipertrof).

Din punct de vedere fizico-chimic, partea de sud a lacului este sălcie (de tip sulfatat sodic), în timp ce partea nordică are ape dulci, lacul fiind inclus în clasa de calitate V (calitatea cea mai slabă din punct de vedere fizico – chimic).

În partea de Nord a lacului se găsesc izvoare de apă dulce care alimentează lacul și contribuie la diluarea apelor acestuia. Bazinul lacului este alimentat și de precipitații și prin infiltrație. În lacul terapeutic există depozite minore de nămoluri sapropelice de tipul celor de la Amara (dar care nu se pot utiliza în tratamente).

Lacul Amara este format pe cale naturală ca lac de albie pe terasa râului Ialomița, având forma literei “S” culcată și adâncimea maximă de 3,5 m. Geologic, sunt răspândite în zonă depozitele cuaternare. Pe fundul lacului se găsește nămol sapropelic cu efecte terapeutice, menționate încă din anul 1847. Hidrologic, apele freatice se află la 4 – 12 m adâncime și au un caracter clorurat – sulfatat, fapt ce a determinat și chimismul apei din lac, de tip sulfatat-sodic, cu efecte terapeutice.

Nămolul are o grosime de 30 – 60 cm, este negru, sărat, uleios, cu un miros puternic de hidrogen sulfurat, având următoarea compoziție chimică: 41% săruri anorganice, 39% substanțe organice și 20% apă. Principalele substanțe care conferă proprietățile caracteristice nămolului din lacul Amara sunt: sulfati (de sodiu, fier, magneziu, calciu), cloruri (de sodiu, magneziu), acizi (formic, glutamic, butiric, propilic, clorofil-rezorcin), nitrat de amoniu, sulf liber, etc.

Principalele tipuri de habitate prezente în cadrul ROSPA0065 Lacurile Fundata – Amara sunt: ape stătătoare – 42%, culturi (teren arabil) – 56% și 2% pășuni.

Pajiștile mezofile și halofile sunt edificate de o vegetație specifică, care conține ca asociații vegetale:

- ***Artemisia austriacae-Poetum bulbosae* I. Pop 1970**, care cuprinde specii care se instalează rapid pe terenuri degradate și intens pășunate, dintre acestea codominante fiind *Artemisia austriaca* (pelinița) și *Poa bulbosa* (firuță cu bulbi), cărora li se adaugă și alte specii precum: *Andropogon ischaemum* (bărboasă), *Eragrostis minor* (spiculeț), *Agropyron repens* (pir târător), *Cichorium intybus* (cicoare), *Plantago major* (pătlăgiță mare), *Xeranthemum annuus* (plevaiță), *Medicago sativa* (lucernă), *Trifolium repens* (trifoi alb), *Trifolium pratensis* (trifoi roșu), *Echium italicum*.

- ***Andropogonetum ischaemi* (Krist. 1937) I. Pop 1977** care este formată de specii precum: *Artemisia austriaca* (pelinița), *Cichorium intybus* (cicoare), *Xeranthemum annuus* (plevaiță), *Cynodon dactylon* (pir gros), *Gallium mollugo* (sânziana albă), *Echium italicum*.

- ***Cynodonto-Poetum angustifoliae* (Rapaics 1926) Soo 1957** edificată de specii precum *Cynodon dactylon* (pir gros) și *Poa angustifolia* (firuță), însoțite de specii precum: *Agropyron repens* (pir târător), *Artemisia austriaca* (pelinița), *Xeranthemum annuus* (plevaiță), *Cichorium intybus* (cicoare), *Achillea millefolium* (coada șoricelului), *Carduus acanthoides* (scaiete), *Carduus nutans* (ciulin), *Melilotus officinalis* (sulfină galbenă), *Medicago sativa* (lucernă), *Lotus corniculatus* (ghizdei), *Convolvulus arvensis* (volbura), *Canabis sativa* (câneapă sălbatică), *Daucus carota* (morcov sălbatic).

Acestora se adaugă și asociații vegetale tipice pajiștilor halofile, edificate de specii ale genurilor: *Salicornia*, *Puccinellia*, *Suaeda*, *Juncus*, *Artemisia*.

Fig.9. Localizarea ROSPA0065 Lacurile Fundata – Amara

Vegetația de margini de apă este reprezentată de un număr mic de plante (malurile lacului sunt sărăturate sau abrupte) și anume: *Phragmites australis* (stuf), *Thypha latifolia* (papură), *Carex riparia* (rogoz). Tot pe malurile sărăturate ale lacului, în partea de sud a acestuia a fost identificată specia *Juncus compressus* (rugină), caracteristică acesui tip de sol.

Culturile agricole (agroecosisteme dezechilibrate, unde interesul economic este primordial și nu putem vorbi despre o diversitate floristică propriu-zisă) ocupă o suprafață

semnificativă, aceasta fiind exploatată agricol în regim intensiv. Principalele specii cultivate în zonă sunt: *Brassica rapa* (rapița), *Cucumis melo* (pepene galben), *Citrullus lanatus* (pepene roșu), *Helianthus annuus* (floarea-soarelui), *Zea mays* (porumb), *Triticum aestivum* (grâu) și *Pisum sativum* (mazăre).

La marginea culturilor agricole s-au instalat specii spontane de buruieni (ruderales și segetale), fără valoare conservativă, unele dintre ele fiind chiar specii invazive: *Xanthium italicum*, *Conyza canadensis* (bătrâniș), *Setaria viridis* (mohor), *Amaranthus retroflexus* (știr), *Heliotropium europaeum* (vanilie sălbatică), *Melilotus albus* (sulfină albă), *Medicago sativa* (lucernă), *Verbascum phlomoides* (lumânărică).

Fauna vertebrată cuprinde reprezentanți ai claselor: Pisces, Amphibia, Reptilia, Aves și Mammalia.

Printre speciile de pești se numără: *Carassius gibelio*, *Perca fluviatilis*, *Gambusia affinis*.

Amfibienii sunt strict legați de prezența apei: *Pelophylax ridibundus* și *Pelophylax esculentus* (broaște verzi de lac), *Bufo viridis* (broasca râioasă verde).

În ceea ce privește reptilele, speciile prezente în acest teritoriu sunt foarte puține la număr: *Lacerta viridis* (gușterul), *Lacerta agilis* (șopârla cenușie), *Natrix natrix* (șarpele de casă).

Printre speciile de păsări pe baza cărora lacurile au fost declarate Arie Specială de Protecție Avifaunistică se numără: *Alcedo atthis*, *Ardeola raloides*, *Egretta garzetta*, *Ardea alba*, *Ardea cinerea*, *Nycticorax nycticorax*, *Himantopus himantopus*, *Recurvirostra avesseta*, *Philomachus pugnax*, *Platalea leucorodia*, *Plegadis falcinellus*, *Sterna hirundo*, *Aythya nyroca*, *Acrocephalus arundinaceus*, *Acrocephalus scirpaceus*, *Falco tinnunculus*, *Numenius arquata*, *Calidris ferruginea*, *Limosa limosa*, *Tringa totanus*, *Tringa glareola*, *Tringa nebularia*.

Mamiferele sunt reprezentate printr-un număr mic de specii, cauza fiind activitățile antropice desfășurate în zonă. Dominante sunt speciile de rozătoare *Spermophilus citellus* (popândăul), *Cricetus cricetus* (hârciogul), *Microtus arvalis* (șoarecele de câmp), care însă au efective relativ scăzute, din cauza tipurilor de culturi practicate, dar și specii antropofile pentru zona cercetată, precum: *Ratus norvegicus* (șobolanul comun), *Mus musculus* (șoarecele de casă) și mustelidele: *Mustela putorius* (dihorul) și *Mustela nivalis* (nevăstuica). Ca mamifer insectivor, în zonă menționăm specia *Talpa europaea* (cârțița). Cu efective moderate au fost identificate și *Lepus europaeus* (iepurele de câmp) și *Vulpes vulpes* (vulpea).

Fig.10. Aglomerație de *Aythya ferina*, *Fulica atra*, *Himantopus himantopus*, *Ardea cinerea* și *Larus ridibundus* (foto original)

Fig.11. *Himantopus himantopus* juv. (foto original)

Fig.12. *Limosa limosa* (foto original)

Fig.13. *Phalacrocorax carbo* (foto original)

Fig.14. *Tringa nebularia* (foto original)

I.3. ROSPA0012 Brațul Borcea

Aria Specială de Protecție avifaunistică Brațul Borcea are o suprafață de 13.097 ha și se află pe teritoriul administrativ al județelor Ialomița (61%) și Călărași (39%), făcând parte din regiunea biogeografică stepică.

Geologic și morfologic, zona prezintă o structură formată pe aluviuni și sedimente depuse de apele Dunării în fiecare an în timpul inundațiilor repetate, geneza și evoluția acestora fiind strict influențată de aceste fenomene, de adâncimea pânzei freatice și de formele de microrelief.

Cele mai interesante forme lăsate de activitatea apelor curgătoare sunt reprezentate de lacurile de albiu părăsite, cunoscute sub numele de lacuri de tip belciug, de meandru părăsit (sau în cazul de față, fapt rar întâlnit pe teritoriul României, lacuri de „difluență”, deoarece acestea moștenesc albiile care actualmente închid un ostrov). Procesele hidrologice și geomorfologice specifice acestor cuvete lacustre sunt caracteristice și complicitatea lor se oglindește în edificarea unui ecosistem unic, al bălților sau lacurilor de luncă.

În zonă există trei astfel lacuri, cunoscute sub numele de Benturi: Bentu Mare (80 ha), Bentu Mic (35 ha), Bentu Mic Cotoi (19 ha), iar în sezoanele în care nivelul apelor Dunării este foarte mare, apare și Bentu Pisica. Toate acestea sunt alimentate natural cu apă de către Dunăre de 1-3 ori pe an.

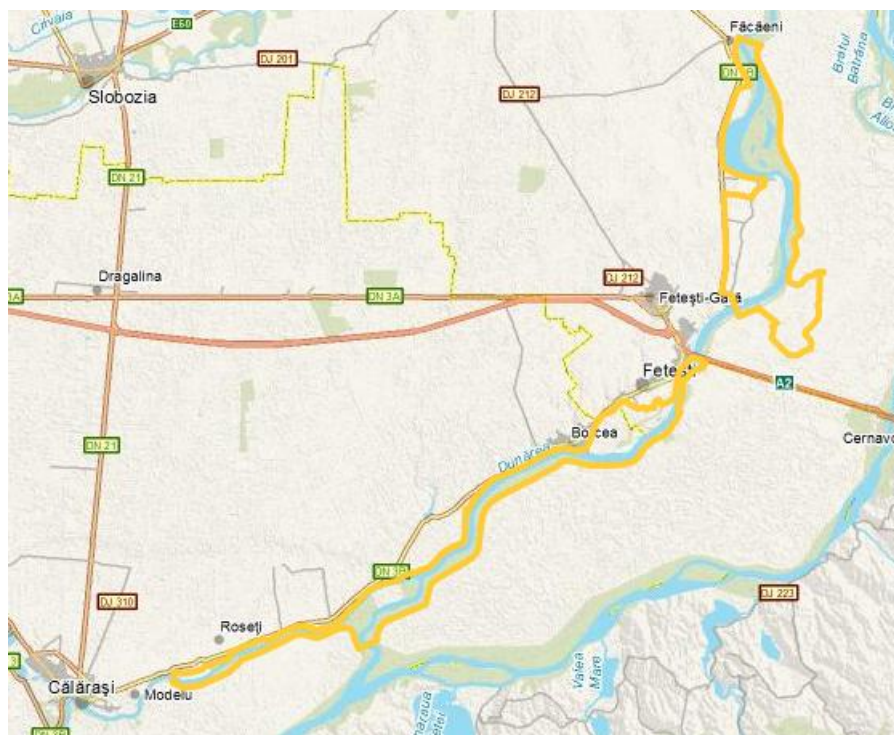

Fig.15. Localizarea ROSPA0012 Brațul Borcea

Principalele clase de habitate prezente în cadrul ROSPA0012 Brațul Borcea sunt: 39% - culturi (teren arabil), 33% - păduri de foioase, 24% - râuri, lacuri, 2% - mlaștini, 2% - pajiști naturale, stepe.

Vegetația forestieră este reprezentată de specii de arbori, precum: stejarul (*Quercus robur*), plopul alb (*Populus alba*), plopul negru (*Populus nigra*), salcia (*Salix alba*), salcâmul (*Robinia pseudacacia*), frasinul (*Fraxinus excelsior*), arbuști: sângerul (*Cornus sanguinea*), lemnul câinesc (*Ligustrum vulgare*), călinul (*Viburnum lantana*), dârmozul (*Viburnum opulus*), cătina roșie (*Tamarix ramosissima*), murul de miriște (*Rubus caesius*).

Compoziția floristică a pajiștilor de luncă din zona Brațului Borcea este reprezentată de specii precum: iarba câmpului (*Agrostis stolonifera*), șuvărul de munte (*Poa trivialis*), rogoz (*Carex sp.*), răchitan (*Lythrum salicaria*), cinci degete (*Potentilla reptans*), ciumărea (*Galega officinalis*).

Vegetația palustră este reprezentată de specii comune, întâlnite în ecosistemele lacustre naturale: stânjenel de baltă (*Iris pseudacorus*), cucuta de apă (*Cicuta virosa*), rogoz (*Carex riparia*), coada calului (*Equisetum sp.*), *Butomus umbellatus*. Pe marginea Bentului Mic există un brâu de stuf (*Phragmites communis*) și papură (*Typha latifolia*).

Ca specii acvatice amintim: ciurma apelor (*Elodea canadensis*) specie invazivă care tinde să elimine speciile native, săgeata apei (*Sagittaria sagitifolia*), piciorul cocoșului de apă (*Ranunculus aquatilis*), plutica (*Nymphoides peltata*), cornaci (*Trapa natans*), lintița (*Lemna minor*), iarba broaștei (*Hydrocharis morsus-ranae*).

În apa lacurilor se întâlnesc 12 specii de pești (caracteristice zonelor cu apă stagnantă), dintre care amintim: crap (*Cyprinus carpio*), caras (*Carassius gibelio*), biban (*Perca fluviatilis*), biban soare (*Lepomis eupomotis gibbosus*) specie necomestibilă din cauza regimului său de hrană, roșioară (*Scardinius erythrophthalmus*), plătica (*Abramis brama*), avat (*Aspius aspius*), dar și speciile de sturioni: morunul (*Huso huso*), nisetru (*Acipenser güeldenstaedti*), cega (*Acipenser ruthenus*) și păstruga (*Acipenser stellatus*), dar și speciile de scrumbie (*Alosa sp.*) și chiar țiparul (*Misgurnus fossilis*), specii de interes economic și științific care atrag în zonă persoane pasionate de pescuit și cercetători.

Printre speciile de amfibieni întâlnite în zonă se numără: tritonul comun (*Lissotriton vulgaris*), brotăcelul (*Hyla arborea*), specii ale complexului Pelophylax (*P. lessonae*, *P. esculentus*, *P. ridibundus*), boasca râioasă verde (*Bufo viridis*), boasca râioasă brună (*Bufo bufo*), boasca de pământ (*Pelobates fuscus*), izvorașul cu burtă roșie (*Bombina bombina*).

Reptilele sunt reprezentate de 7 specii: șarpele de apă (*Natrix tessellata*), șarpele de casă (*Natrix natrix*), șarpele rău (*Dolicophis caspius*), gușterul (*Lacerta viridis*), șopârla

cenușie (*Lacerta agilis*), șopârla de stepă (*Podarcis taurica*), broasca țestoasă de apă (*Emys orbicularis*).

În ceea ce privește speciile de păsări, apariții deosebite în această regiune sunt: *Branta ruficollis*, *Aythya nyroca*, *Burhinus oedicnemus*, *Ardeola ralloides*, *Ardea alba*, *Platalea leucorodia*, *Phalacrocorax pygmaeus*, *Haematopus ostralegus*, *Charadrius alexandrinus*, *Dryocopus martius*, *Bubo bubo*, *Ciconia ciconia*, *Ciconia nigra*, *Grus grus*, *Anser albifrons*, *Anas platyrhynchos*, *Anas acuta*, *Anas strepera*, *Pelecanus onocrotalus*, *Phalacrocorax pygmeus*, *Chlidonias niger*, *Chlidonias hybridus*, *Sterna hirundo*, *Haliaeetus albicilla*, *Milvus migrans*, *Falco vespertinus*, *Circus aeruginosus*, *Accipiter brevipes*.

Mamiferele frecvent întâlnite în această zonă sunt: șobolanul de apă (*Arvicola terrestris*), bizamul (*Ondatra zibethica*), câinele enot (*Nyctereutes procynoides*), bursucul (*Meles meles*), porcul mistreț (*Sus scrofa*) și căpriorul (*Capreolus capreolus*). De asemeni, în zonă se pot observa și două specii de carnivore protejate vidra (*Lutra lutra*) și pisica sălbatică (*Felis sylvestris*), alături de o specie introdusă recent în fauna României: șacalul (*Canis aureus*).

Pe lângă potențialul natural deosebit pe care îl prezintă zona Brațului Borcea, merită menționată și valoarea cultural – istorică a teritoriului.

În cadrul satului Bordușani, situat pe malul Brațului Borcea este concentrată cea mai mare comunitate de lipoveni din județul Ialomița - în anul 2008 a fost înființat un sediu al Comunității Rușilor Lipoveni din România, cu o mică sală – muzeu, unde se pot admira porturile lor populare, obiectele de podoabă sau de uz zilnic. De asemenea, casele lipovenilor din zonă și-au păstrat arhitectura tipică (case simple, compacte, dreptunghiulare, cu prispă, cu latura scurtă orientată înspre stradă), iar alte locuințe sunt specifice pentru un sat pescăresc, fiind și la ora actuală acoperite cu stuf, cu bucătării de vară în aer liber, în afara spațiului propriu-zis de locuit.

Mai mult decât atât, campaniile arheologice desfășurate în localitatea Bordușani, au scos la iveală primele urme de civilizație umană ale zonei, reprezentate de morminte ce datează din perioada secolelor IV – III î.e.n. Pe malul estic al Brațului Borcea, în sezoanele când apa a avut un nivel scăzut, au fost descoperite vestigii arheologice atribuite culturii Dridu (sec. X – XII).

Cel mai important sit arheologic al zonei se găsește însă în Balta Ialomiței și poartă denumirea de Popina Bordușani, situat la 2,5 km față de malul drept al Brațului Borcea, având o altitudine de 11 m. Pe cei 11 m altitudine sunt stratificate mai multe culturi (la bază cea mai veche, iar la suprafață cea mai recentă).

Cercetările arheologice de la Popina Bordușani se desfășoară sub coordonarea unor doctori arheologi din România (dr. Florin Vlad – Directorul Muzeului Județean Ialomița și prof.dr. Mirel Dumitru Popovici – Muzeul Național de Istorie București) și din străinătate și sunt executate de grupe de studenți de la Facultatea de Istorie din cadrul Universității din Târgoviște, secția Arheologie.

Prima comunitate care s-a stabilit în această zonă a aparținut culturii Boian (comunitate neolitică) undeva spre sfârșitul mileniului VI î.e.n. (cultură mult mai veche decât a egiptenilor). Depunerile ulterioare demonstrează existența, pe mai multe sute de ani, a unei comunități ce aparține culturii Gumelnița (4600-4200 î.e.n.). Săpăturile au scos la iveală faptul că pentru o perioadă scurtă de timp, zona a fost locuită de o populație a culturii Cernavodă. După această comunitate, locuirea aici a încetat până în secolul II î.e.n., când o comunitate getică se instalează pentru o perioadă de un secol și jumătate. Ulterior, Popina a fost abandonată, până în secolul al XIX-lea, când a reintrat în atenția locuitorilor.

Din toate aceste perspective se evidențiază potențialul ecoturistic al zonei Bălții Ialomiței, fiind propus în acest sens, proiectarea unui traseu care să cuprindă principalele obiective importante de vizitat: puncte de observație pentru păsări, arii unde pot fi observate specii și exemplare deosebite de plante și alte animale, peisaje impresionante, dar și elemente ale patrimoniului cultural (situri arheologice, elemente de arhitectură, tradiții și obiceiuri ale diferitelor culturi din zonă). Acest traseu a fost denumit generic „biodrom”.

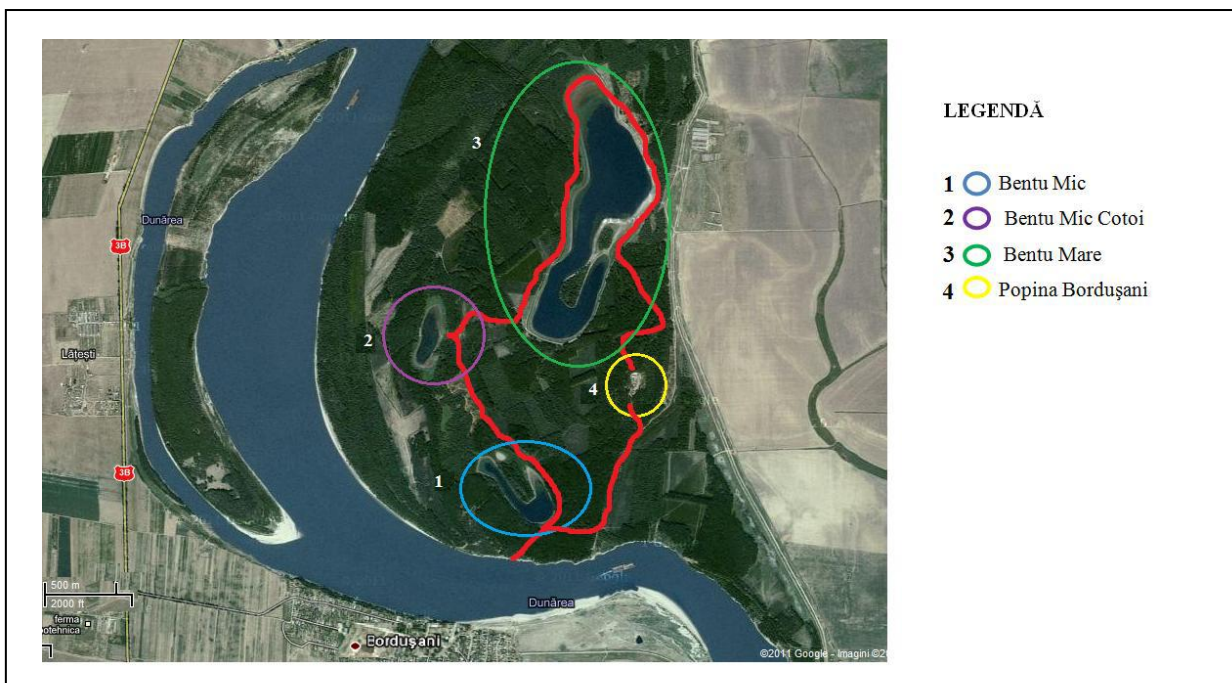

Fig.16. Traseul „Biodrom” din interiorul Bălții Ialomiței

Fig.17. Bentu Mare (foto original)

Fig.18. Bentu Mic (foto original)

Fig.19. *Ardea cinerea*, *Egretta garzetta* și *Platalea leucorodia* (foto original)

I.6. ROSPA0017 Canaralele de la Hârșova

Aria Specială de Protecție Avifaunistică Canaralele de la Hârșova are o suprafață de 7.406 ha, întinzându-se pe teritoriul administrativ al județelor Ialomița (80%) și Constanța (20%), fiind încadrată în regiunea biogeografică stepică.

Principalele clase de habitate identificate în zonă sunt: păduri de foioase – 40%, râuri, lacuri – 25%, habitate de păduri (păduri de tranziție) – 14%, culturi (teren arabil) – 12%, mlaștini – 5%, pajiști naturale, stepe – 2%, pășuni – 2%. Merită precizat faptul că în cadrul acestei arii protejate se află și ostrovul Gâsca, iar în zona pod Vlădeni, la confluența râului Ialomița cu brațul Borcea, pe terenurile limitrofe albiilor majore, există lunci inundabile.

Printre speciile de păsări, incluse în Anexa I a Directivei Păsări 147/2009 a Uniunii Europene și în Anexa 3 a OUG 57/2007, pe baza cărora zona a intrat sub statut de protecție, se numără și: *Alcedo atthis*, *Coracias garrulus*, *Dendrocopos medius*, *Dryocopus martius*, *Circus cyaneus*, *Circus macrourus*, *Circus aeruginosus*, *Circus pygargus*, *Falco peregrinus*, *Falco vespertinus*, *Haliaeetus albicilla*, *Milvus migrans*, *Circaetus gallicus*, *Accipiter brevipes*, *Hieraaetus pennatus*, *Aquila pomarina*, *Pelecanus onocrotalus*, *Oenanthe pleshanka*, *Phalacrocorax pygmaeus*.

Fig.20. Localizarea ROSPA0017 Canaralele de la Hârșova

O parte a teritoriilor ROSPA0017 Canaralele de la Hârșova, respectiv ROSPA0012 Brațul Borcea se suprapun cu Aria Specială de Conservare ROSCI 0278 Bordușani – Borcea, cu o suprafață de 5.810 ha, care se desfășoară în întregime pe teritoriul județului Ialomița. Situl cuprinde zona de luncă a Brațului Borcea, digurile de protecție împotriva inundațiilor, începând din dreptul localității Bordușani până la confluența Ialomița - Dunăre

Fig.21. 1 – ROSCI 0278 Bordușani Borcea, 2 – ROSPA0017 Canaralele de la Hârșova
3 – ROSPA0012 Brațul Borcea

Tipurile de habitate prioritare identificate în cadrul acestei Arie Speciale de Conservare:

- lacuri distrofice și iazuri;
- râuri cu maluri nămolose cu vegetație de *Chenopodium rubri* și *Bidention*;
- stepe ponto – sarmatice
- zăvoaie cu *Salix alba* și *Populus alba*.

Ca specii de animale incluse în Anexa II a Directivei 43.1992 a Uniunii Europene amintim: *Bombina bombina*, *Emys orbicularis*.

I.4. ROSPA0120 Kogălniceanu – Gura Ialomiței

Aria Specială de Protecție Avifaunistică Kogălniceanu-Gura Ialomiței are o suprafață de 6.894 ha, aflându-se în întregime pe teritoriul administrativ al județului Ialomița.

Principalele clase de habitate identificate în zonă sunt culturile (terenuri arabile) – 91% și pădurile de foioase – 9%.

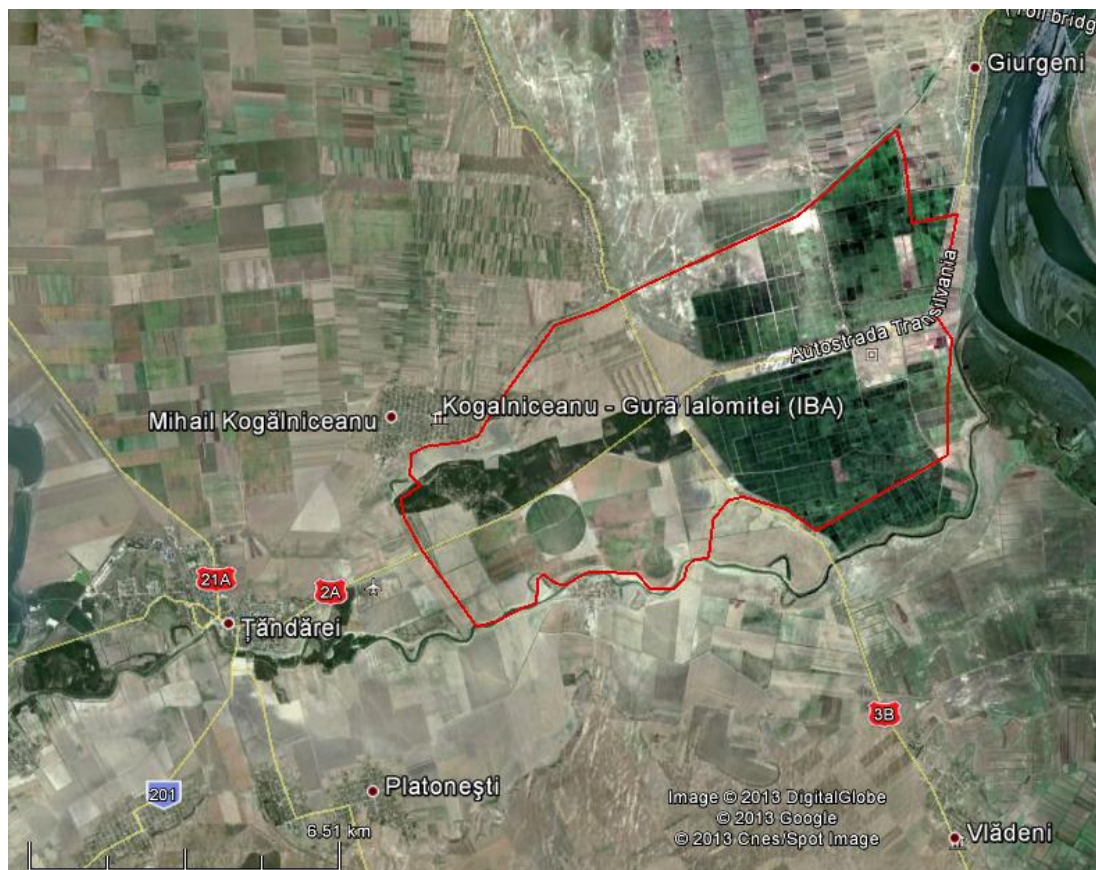

Fig.22. Localizarea ROSPA0120 Kogălniceanu – Gura Ialomiței

Principalele obiective de interes prezente în interiorul aceste arii protejate sunt pădurile de foioase, care adăpostesc păsări caracteristice acestui tip de habitat: *Sylvia nisoria*, *Dendrocopos medius*, *Dendrocopos syriacus* (specii cu statut de conservare oferit de Anexa I a Directivei Păsări 147/2007 a Uniunii Europene și Anexa 3 a OUG 57/2007).

Merită menționate de asemenea și cele 3 exemplare de stejar brumăriu (*Quercus pedunculiflora*) declarate monumente ale naturii.

Importante sunt și zonele de orezărie, care adăpostesc specii de păsări protejate: *Egretta garzetta*, *Ardea alba*, *Tringa glareola*, *Himantopus himantopus*, *Recurvirostra avosetta*, *Charadrius alexandrinus*, *Platalea leucorodia*, *Plegadis falcinellus*, *Ciconia ciconia*, *Ciconia nigra*.

Fig.23. *Quercus pedunculiflora* – Monumente ale naturii (foto original)

Fig.24. *Ardea cinerea*, *Egretta garzetta* și *Vanellus vanellus* (foto original)

Fig.25. *Ciconia nigra* (foto original)

Fig.26. *Gallinula chloropus* (foto original)

Fig.27. *Miliaria calandra* (foto original)

I.5. ROSPA0111 Berteștii de Sus – Gura Ialomiței

Aria Specială de Protecție Avifaunistică Berteștii de Sus – Gura Ialomiței are o suprafață de 6.890 ha, desfășurându-se pe teritoriul județelor Ialomița (57%) și Brăila (43%), fiind încadrată în regiunea biogeografică stepică a Câmpiei Române.

Principalele clase de habitate identificate în cadrul ariei protejate sunt: culturi (terenuri arabile) – 63%, păduri de foioase – 27%, mlaștini – 4%, vii și livezi – 3%, alte terenuri arabile – 3%.

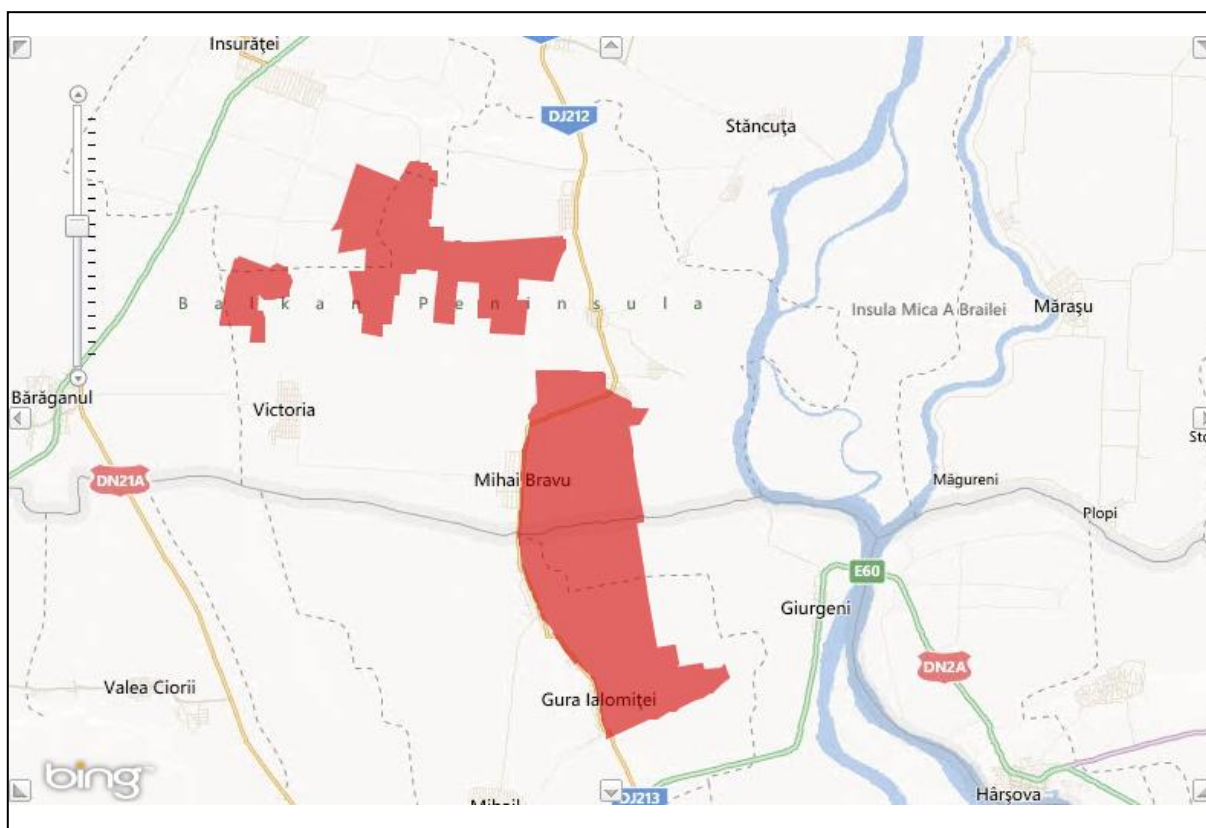

Fig.28. Localizarea ROSPA0111 Berteștii de Sus – Gura Ialomiței

Zonei i-a fost tribuit statutul de arie protejată datorită faptului că oferă resurse trofice, locuri de cuibărit și odihnă unor specii de păsări incluse în Anexa I a Directivei Păsări 147/2009 a Uniunii Europene, respectiv Anexa 3 a OUG 57/2007, printre care se numără: *Circus aeruginosus*, *Falco vespertinus*, *Anthus campestris*, *Emberiza hortulana*, *Ciconia ciconia*, *Himantopus himantopus*, *Recurvirostra avosetta*, *Tringa glareola*, *Philomachus pugnax*.

Pe teritoriul ROSPA0111 Berteștii de Sus – Gura Ialomiței și ROSPA0120 Kogălniceanu – Gura Ialomiței se suprapune și Aria Specială de Conservare ROSCI 0389 Sărăturile de la Gura Ialomiței – Mihai Bravu.

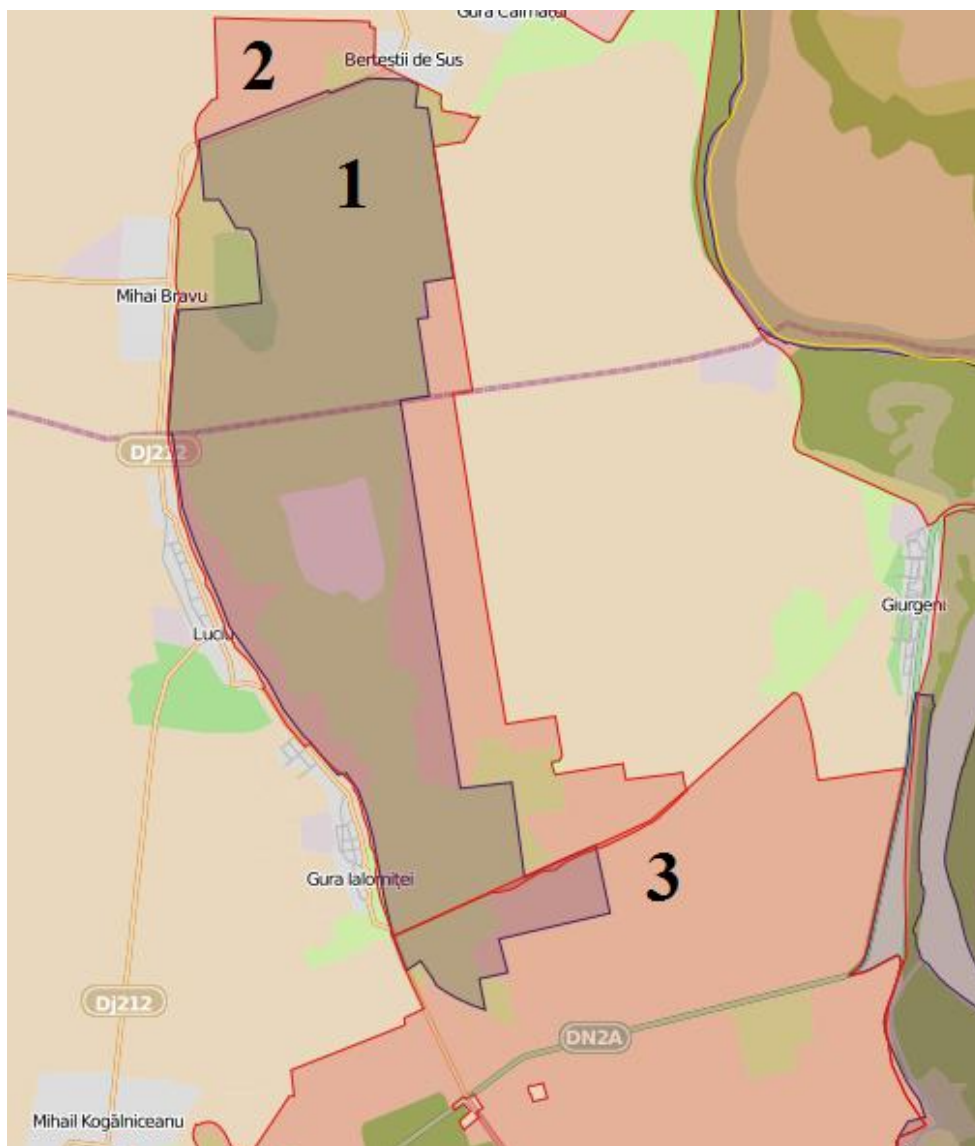

Fig.29. 1 – ROSCI0389 Sărăturile de la Gura Ialomiței – Miha Bravu
 2 – ROSPA0111 Berteștii de Sus – Gura Ialomiței
 3 – ROSPA0120 Kogălniceanu – Gura Ialomiței

ROSCI00389 Sărăturile de la Gura Ialomiței – Miha Bravu are o suprafață de 3.449 ha, desfășurându-se pe teritoriul județelor Ialomița (95%) și Brăila (5%).

Tipurile de habitate pentru care această zonă a intrat sub statut de protecție și conservare sunt: pajiști și mlaștini sărăturate panonice și ponto – sarmatice, comunități cu *Salicornia sp.* și alte specii anuale care colonizează terenurile umede și nisipoase.

Pe lângă habitatele prioritare identificate, în această arie, beneficiază de statut de protecție și o serie de specii vegetale: *Suaeda maritima*, *Artemisia santonicum*, *Trifolium fragiferum* și animale: *Spermophilus citellus*, *Bufo bufo*, *Sympetrum sanguineum*.

I.7.ROSPA0002 Allah Bair – Capidava

Aria Specială de Protecție Avifaunistică Allah Bair – Capidava are o suprafață de 11.645 ha, desfășurându-se pe teritoriul județelor Ialomița (23%) și Constanța (77%), fiind inclusă în regiunea biogeografică stepică. Zona cuprinde teritoriul cel mai înalt al Dobrogei Centrale – Dealul Allah Bair și teritorii mai joase, inclusiv Ostroavele Dunării.

Principalele clase de habitate din cadrul ariei protejate sunt: culturi (terenuri arabile) – 46%, păduri de foioase – 22%, pășuni – 13%, râuri, lacuri – 8%, alte terenuri arabile – 6%, păduri de amestec – 3%, vii și livezi – 2%.

Suprafața continentală a ariei protejate cuprinde un mozaic de habitate, dominat de culturi agricole și pajiști stepice, între care sunt intercalate plantații de foioase și conifere (*Pinus nigra austriaca*), dar și păduri de șleau. Pe suprafețe destul de reduse se găsesc și zăvoaie naturale de plop și salcie.

Fig.30. Localizarea ROSPA0002 Allah Bair - Capidava

Printre speciile de păsări incluse în Anexa I a Directivei Păsări 147/2009 a Uniunii Europene și Anexa 3 a OUG 57/2007 pe baza cărora zona a intrat sub statut de protecție se numără și: *Tadorna ferruginea*, *Phalacrocorax pygmeus*, *Botaurus stellaris*, *Burhinus oedicnemus*, *Bubo bubo*, *Caprimulgus europaeus*, *Calandrella brachydactyla*, *Oenanthe pleshanka*, *Ficedulla albicollis*, *Ficedula parva*, *Buteo ruffinus*, *Aquila pomarina*, *Hieraaetus pennatus*, *Pernis apivorus*, *Pelecanus onocrotalus*.

În interiorul ROSPA0005 Balta Mică a Brăilei este localizat atât Parcul Natural Balta Mică a Brăilei, cât și Aria Specială de Conservare ROSCI 0006 Balta Mică a Brăilei. Aceasta din urmă se întinde pe o suprafață de 20.872 ha, dintre care mai puțin de 1% se află pe teritoriul județului Ialomița.

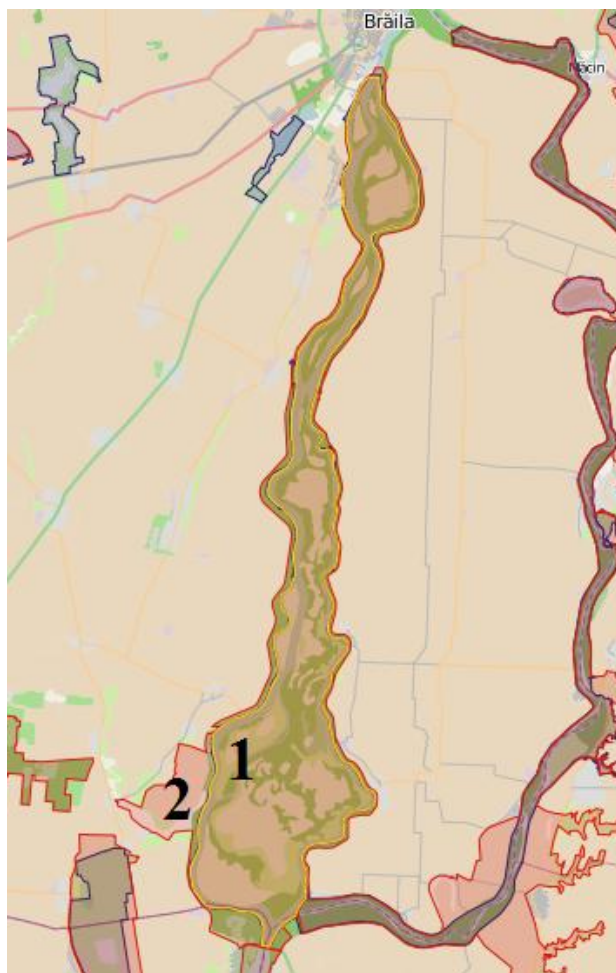

Fig.32. 1 – ROSCI0006 Balta Mică a Brăilei
2 – ROSCI0005 Balta Mică a Brăilei

Această Arie Specială de Conservare a intrat sub statut de protecție pentru habitatele prioritare pe care le găzduiește (habitate incluse în Anexa I a Directivei Habitare 43/1992 a Uniunii Europene):

- comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin;
- pajiști de altitudine joasă (*Alopecurus pratensis*, *Sanguisorba officinalis*);
- râuri cu maluri nămolose cu vegetație de *Chenopodium rubri* și *Bidention*;
- pajiști cu *Molinia* sp. pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase (*Molinion caeruleae*);
- pajiști aluviale cu *Cnidion dubii*;

- păduri ripariene mixte cu *Quercus robur*, *Ulmus laevis*, *Fraxinus excelsior* sau *Fraxinus angustifolia*, din lungul marilor râuri (*Ulmenion minoris*);
- zăvoaie cu *Salix alba* și *Populus alba*;
- galerii ripariene și tufărișuri (*Nerio – Tamaricetea* și *Securinegion tinctoriae*);
- ape stătătoare oligotrofe până la mezotrofe cu vegetație din *Littorelletea uniflorae* și/sau *Isoëto – Nanojuncetaea*).

Printre speciile de animale prioritare (incluse în Anexa II a Directivei Habitate 43/1992 a Uniunii Europene), identificate în perimetrul ROSCI0006 Balta Mică a Brăilei se numără și: *Lutra lutra*, *Emys orbicularis*, *Bombina bombina*, *Triturus dobrogicus*, *Alosa tanaica*, *Rhodeus amarus*, *Misgurnus fossilis*, *Aspius aspius*.

Alte specii importante de plante: *Achillea setacea*, *Butomus umbellatus*, *Cardaria draba*, *Elymus elongatus*, *Iris pseudacorus*, *Mentha aquatica*, *Nymphaea alba*, *Nymphaea candida*, *Potamogeton natans*, *Sagittaria sagittifolia*, *Suaeda maritima*, *Puccinellia limosa* și animale: *Accipenser stellatus*, *Accipenser ruthenus*, *Huso huso*, *Hyla arborea*, *Cricetus cricetus*, *Mustela nivalis*, *Ondatra zibethica*, *Felis silvestris*, *Capreolus capreolus*, *Meles meles*, *Vulpes vulpes*.

I.9. ROSPA0044 Grădiștea – Căldărușani – Dridu

Aria Specială de Protecție Avifaunistică Grădiștea – Căldărușani – Dridu are o suprafață de 6.442 ha, desfășurată pe teritoriul administrativ al județelor Ialomița (22%) și Ilfov (78%).

Principalele tipuri de habitate identificate în cadrul zonei protejate sunt: păduri de foioase – 45%, culturi (terenuri agricole) – 26%, râuri, lacuri – 16%, pășuni – 11%, mlaștini – 2%.

Lacul Căldărușani este un liman fluviatil cu lungimea de 6 m și adâncimea de 5 m, pădurea din jurul lui fiind formată din specii de stejar, plop, sălcii.

Dintre speciile de păsări incluse în Anexa I a Directivei Păsări 147/2009 a Uniunii Europene și Anexa 3 a OUG 57/2007, pe baza cărora zona a intrat sub statut de protecție, fac parte și: *Mergus albellus*, *Porzana parva*, *P. porzana*, *Ixobrychus minutus*, *Botaurus stellaris*, *Nycticorax nycticorax*, *Egretta garzetta*, *Ardea alba*, *Ciconia ciconia*, *Cygnus cygnus*, *Phalacrocorax pygmeus*. Aceștia li se adaugă specii de Anatidae prezente în zonă cu efective semnificative: *Anas acuta*, *A. clypeata*, *A. crecca*, *A. penelope*, *A. querquedula*, *A. strepera*, *Aythya ferina*, *A. fuligula*, dar și specii de Passeriforme, precum: *Erithacus*

rubecula, *Luscinia luscinoides*, *Muscicapa striata*, *Motacilla flava*, *Phylloscopus collybita*, *P. trochilus*, *Saxicola rubetra*, *S. torquata*.

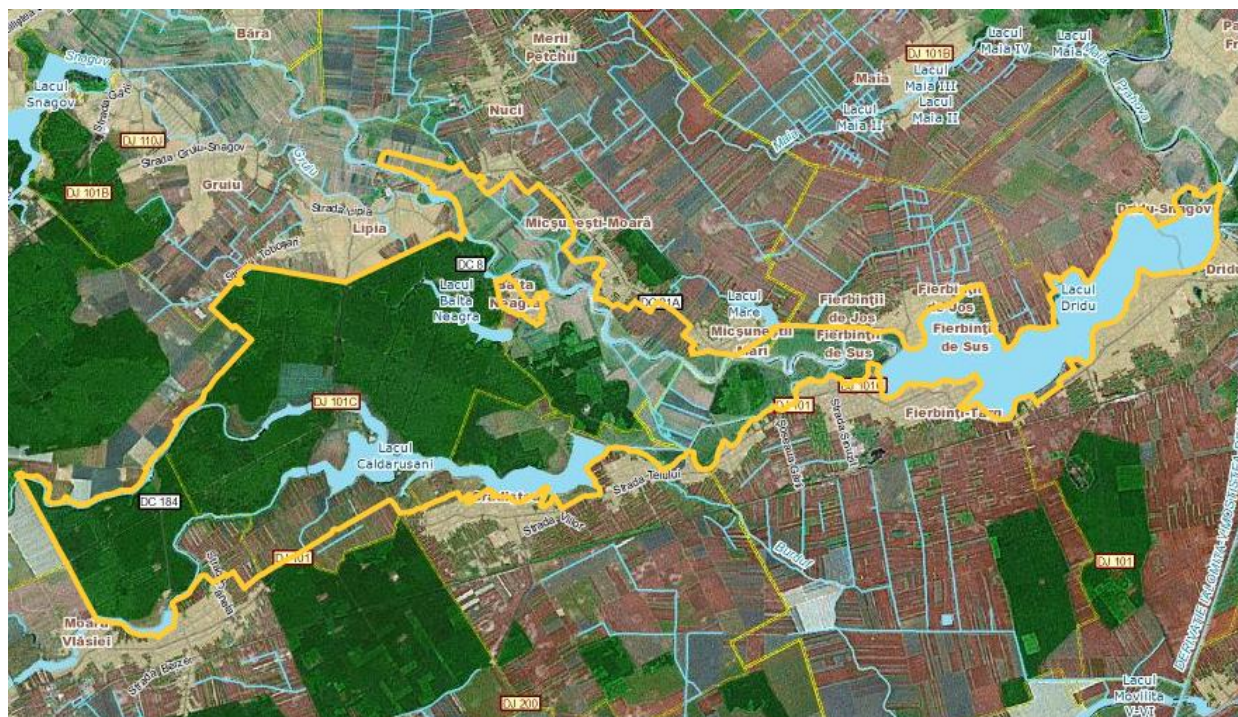

Fig.33. Localizarea ROSPA0044 Grădiștea – Căldărușani - Dridu

I.10. ROSPA0006 Balta Tătaru

Aria Specială de Protecție Avifaunistică Balta Tătaru are o suprafață de 9.981 ha, desfășurându-se pe teritoriul administrativ al județelor Ialomița (14%) și Brăila (86%), înscriindu-se în regiunea biogeografică stepică.

Principalele tipuri de habitate identificate în zonă sunt: culturi (terenuri arabile) – 64%, mlaștini – 22%, păduri de foioase – 8%, râuri, lacuri – 6%. Lacurile care se găsesc în cadrul ariei sunt: Tătaru, Plașcu și Chioibășești, care datorită salinității ridicate nu îngheață peste iarnă, oferind astfel resurse și refugiu speciilor de păsări. Pădurile care fac parte din ROSPA0006 sunt: Colțea și Tătaru.

Aria este importantă pentru coloniile de *Himantopus himantopus*, *Recurvirostra avosetta*, *Glareola pratincola* și *Falco vespertinus* care cuibăresc în zonă. Alături de aceste specii protejate (incluse în Anexa I a Directivei Păsări 147/2009 a Uniunii Europene și în Anexa 3 a OUG 57/2007) merită menționate și: *Aythya nyroca*, *Ardea purpurea*, *Botaurus stellaris*, *Ixobrychus minutus*, *Branta ruficollis*, *Pelecanus onocrotalus*, *Pelecanus crispus*,

Phalacrocorax pygmeus, *Buteo ruffinus*, *Circus aeruginosus*, *Calandrella brachydactyla*, *Melanocorypha calandra*.

Fig.34. Localizarea ROSPA0006 Balta Tătaru

I.11. ROSPA0118 Grindu – Valea Măcrișului

Aria Specială de Protecție Avifaunistică Grindu – Valea Măcrișului are o suprafață 3.258 ha, fiind situat în întregime pe teritoriul județului Ialomița, în regiunea biogeografică stepică.

Principalele tipuri de habitate întâlnite în zonă sunt: culturi (terenuri arabile) – 93% și pășuni – 7%.

Speciile de păsări, pe baza cărora situl a intrat sub statut de protecție (incluse în Anexa I a Directivei Păsări 147/2009 a Uniunii Europene și Anexa 3 a OUG 57/2007) sunt: *Falco vespertinus*, *Anthus campestris*, *Melanocorypha calandra*, *Emberiza hortulana*, *Lanius minor*, *Coracias garrulus*.

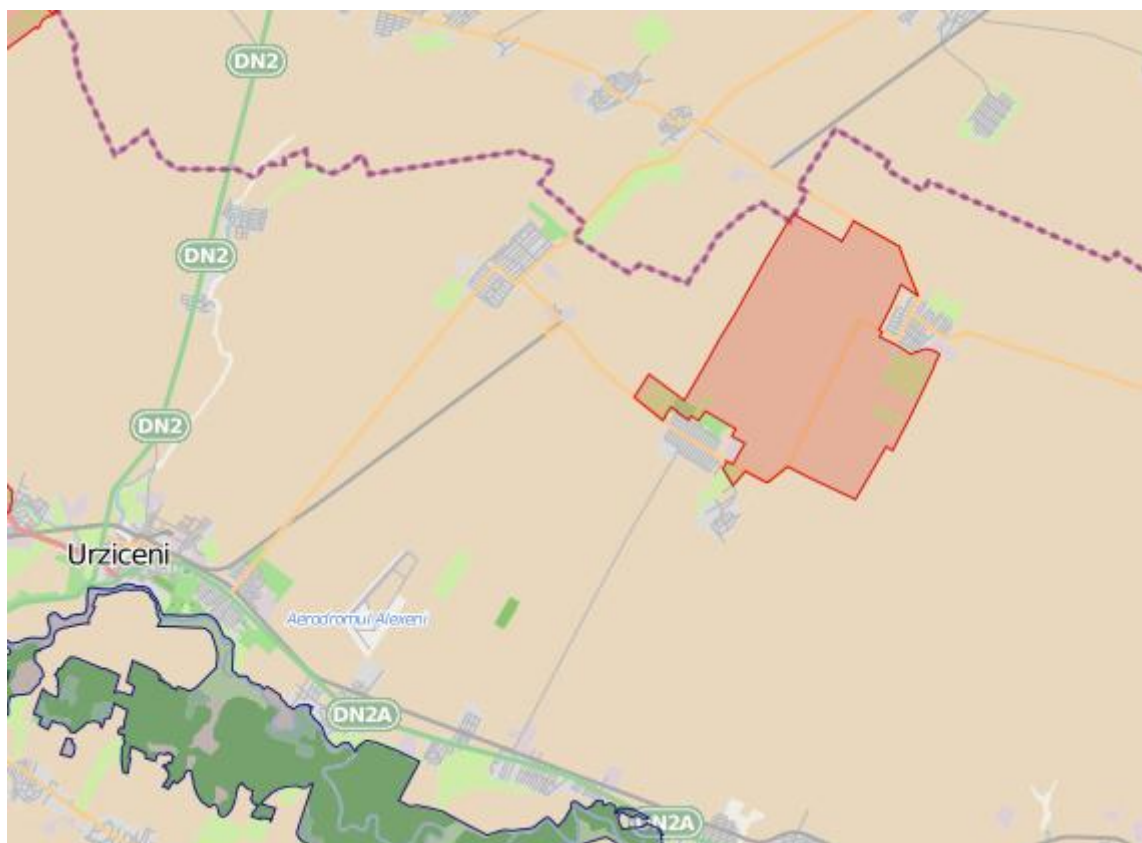

Fig.35. Localizarea ROSPA0118 Grindu – Valea Măcrișului

I.12. ROSPA0112 Câmpia Gherghiței

Aria Specială de Protecție Avifaunistică Câmpia Gherghiței are o suprafață de 7.588 ha, desfășurându-se pe teritoriul administrativ al județelor Ialomița (55%), Prahova (27%) și Buzău (18%), având elemente încadrate în regiunile biogeografice stepică, respectiv continentală.

Tipurile principale de habitate identificate în zonă sunt: culturi (teren arabil) – 48%, pășuni – 21%, râuri, lacuri – 21%, mlaștini – 5%, stâncării, zone sărace în vegetație – 3% și alte terenuri arabile – 2%.

În zonă, lacurile Boldești – Grădiște, Sălciile și Fulga sunt reprezentative ca arii de reproducere, hrănire și odihnă a speciilor de păsări. Printre speciile care folosesc zona ca arie de reproducere se numără și: *Aythya nyroca*, *Platalea leucorodia*, *Plegadis falcinellus*, *Egretta garzetta*, *Nycticorax nycticorax*, *Ardea purpurea*, *Recurvirostra avosetta*, *Circus aeruginosus*.

În perioada de pasaj, zona este tranzitată de specii precum: *Pelecanus crispus*, *Pelecanus onocrotalus*, *Circus cyaneus*, *Circus pygargus*, *Ciconia ciconia*.

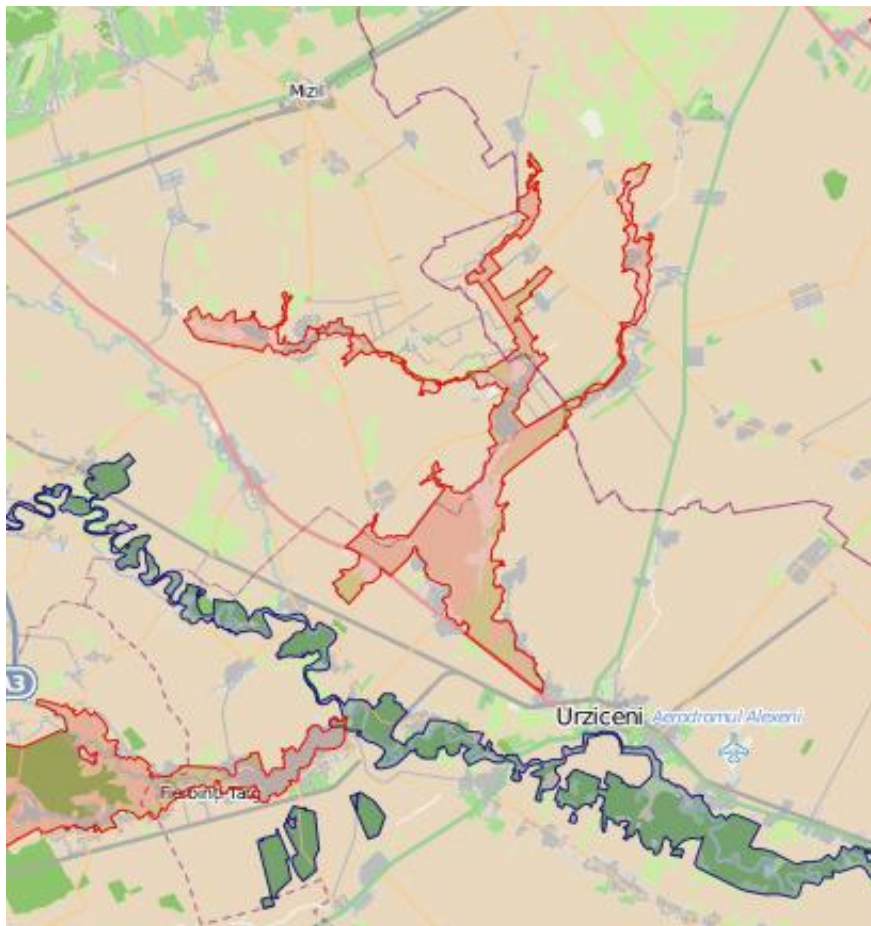

Fig.36. Localizarea ROSPA0112 Cămpia Gherghiței

II. Arii Speciale de Conservare

II.1. ROSCI 0290 Coridorul Ialomiței

Aria Specială de Conservare Coridorul Ialomiței are o suprafață de 26.727 ha, desfășurându-se pe teritoriul administrativ al județelor Ialomița (72%) și Prahova (28%), cuprinzând culoarul văii Ialomiței din aval de confluența cu Prahova, până la vărsare în Dunăre, la care se adaugă și partea din amonte a culoarului Prahovei și Teleajănul, dar și o serie de trupuri de pădure (de stejar brumăriu, sălcii și plop) situate de-a lungul cursurilor de apă.

Situl reprezintă cel mai important culoar ecologic care străbate Cămpia Bărăganului, cu o dezvoltare de la vest la est, legând Subcarpații și Cămpia Ploieștiului de Dunăre, Ialomița fiind singurul râu alohton din Bărăgan. Astfel, Ialomița și afluenții săi (Prahova și Teleajăn)

conectează lunca Dunării cu zona de câmpie forestieră și colinară, străbătând zona cea mai aridă a țării.

Tipurile de habitate prioritare identificate pe teritoriul acestei arii protejate sunt:

- păduri dacice destejar și carpen;
- zăvoiaie cu *Salix alba* și *Populus alba*;
- păduri ripariene mixte cu *Quercus robur*, *Ulmus laevis*, *Fraxinus excelsior* sau *Fraxinus angustifolia* din lungul marilor râuri (*Ulmenion minoris*);
- vegetație de silvostepă euro-siberiană cu *Quercus spp.*;
- tufărișuri de foioase ponto-sarmatice;
- comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin;
- cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație de *Ranunculon fluitantis* și *Callitricho – Batrachion*;
- râuri cu maluri nămolose cu vegetație de *Chenopodion rubri* și *Bidention*.

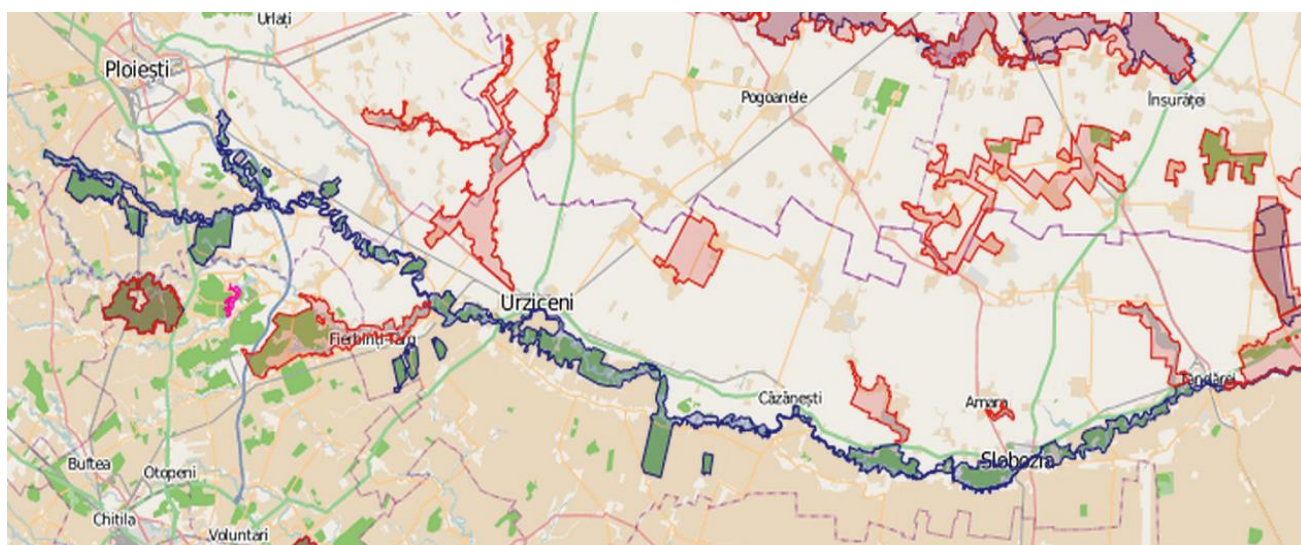

Fig.37. ROSCI0290 Coridorul Ialomiței (contur albastru)

Speciile de animale protejate, incluse în Anexa II a Directivei Habitats 43/1992 a Uniunii Europene, identificate în cadrul ROSCI0290 sunt: *Spermophilus citellus*, *Castor fiber*, *Lutra lutra*, *Bombina bombina*, *Emys orbicularis*, *Triturus cristatus*.

II.2. ROSCI 0022 Canaralele Dunării

Aria Specială de Conservare Canaralele Dunării are o suprafață de 25.943 ha, desfășurându-se pe teritoriul administrativ al județelor Ialomița (22%), Constanța (51%) și Călărași (27%).

Printre habitatele prioritare conservate în cadrul acestei arii protejate amintim:

- ape puternic oligo-mezotrofe cu vegetație bentonică de specii de *Chara*;
- tufărișuri de foioase ponto – sarmatice;
- stepe ponto – sarmatice;
- vegetație de silvostepă eurosiberiană și *Quercus spp.*;
- păduri balcano – panonice de cer și gorun;
- zăvoiae cu *Salix alba* și *Populus alba*;
- lacuri eutrofe naturale cu vegetație de tip *Magnopotamion* sau *Hydrocharition*.

Bine reprezentate sunt și habitatele de stâncărie (calcare) și cele cu vegetație de margini de apă, Dunărea reprezentând un factor extrem de important și determinant al faunei și florei locale.

Fig.38. Localizarea ROSCI0022 Canaralele Dunării

Speciile de animale, incluse în Anexa II a Directivei Habitats 43/1992 a Uniunii Europene, care beneficiază de statut de protecție și conservare în cadrul ROSCI0022

Canaralele Dunării sunt: *Lutra lutra*, *Bombina bombina*, *Emys orbicularis*, *Testudo graeca*, *Triturus dobrogicus*, *Alosa immaculata*, *Gobio albipinnatus*, *Gobio kessleri*, *Misgurnus fossilis*, *Rhodeus amarus*, *Eudontomyzon mariae*, *Sabanejewia aurata*.

Speciile de plante protejate conform aceleiași Directive sunt: *Moehringia jankae* și *Campanula romanica*, la care se adaugă și alte specii importante, precum: *Allium saxatile*, *Iris suaveolens*, *Ornithogalum amphibolum*, *Thymus zygioides*, *Periploca graeca*, *Paliurus spinachristi*, *Galega bulbifera*.

II.3. ROSCI 0319 Mlaștina de la Fetești

Aria Specială de Conservare Mlaștina de la Fetești are o suprafață de 2.020 ha, fiind situată pe teritoriul administrativ al județelor Ialomița (34%) și Călărași (66%).

Această arie a intrat sub statut de protecție în special pentru habitatele de zăvoaie cu *Salix alba* și *Populus alba* pe care le găzduiește, dar și pentru populațiile de *Lutra lutra*, *Bombina bombina*, *Emys orbicularis* și *Triturus dobrogicus*.

Fig.39. 1 – ROSCI 0319 Mlaștina de la Fetești, 2 – ROSPA 0012 Bratul Borcea

III. Alte obiective protejate

III.1. Pădurea de stejari seculari –monument al naturii –comuna Alexeni

Arie protejată situată pe izlazul comunal al comei Alexeni, județul Ialomița, cu o suprafață de 37,44 ha, cuprinde un număr de 56 de stejari seculari (printre aceștia a fost identificată și specia *Quercus cerris*, rar întâlnită în județul Ialomița), cu o vârstă cuprinsă între 25 și peste 200 de ani. De asemenea, în incinta fostului CAP Alexeni se află un stejar (*Quercus robur*) secular cu o vârstă de peste 350 ani, aceasta incluzându-l pe lista celor mai bătrâni arbori de pe teritoriul județului Ialomița.

Fig.40. Localizarea Pădurii de stejari seculari de la Alexeni – monument al naturii

III.2. Rezervația naturală Lac Rodeanu

Arie protejată situată pe teritoriul administrativ al comunei Jilavele, are o suprafață de 51 ha, cu o formă aproximativ circulară, cu diametrul de 1,1 km, adâncime cuprinsă între 0,2 – 1,5 m și o salinitate care variază între 25g/l în anii secetoși la 6 g/l în sezoanele cu precipitații abundente. Numărul speciilor de păsări care utilizează resursele acestei zone este

estimat a fi de 45, printre care se numără și specii cu statut de protecție, incluse în Anexa I a Directivei Păsări 147/2009 a Uniunii Europene: *Aythya nyroca*, *Platalea leucorodia*, *Plegadis falcinellus*, *Egretta garzetta*, *Nycticorax nycticorax*, *Tringa glareola*, *Philomachus pugnax*, *Circus aeruginosus*.

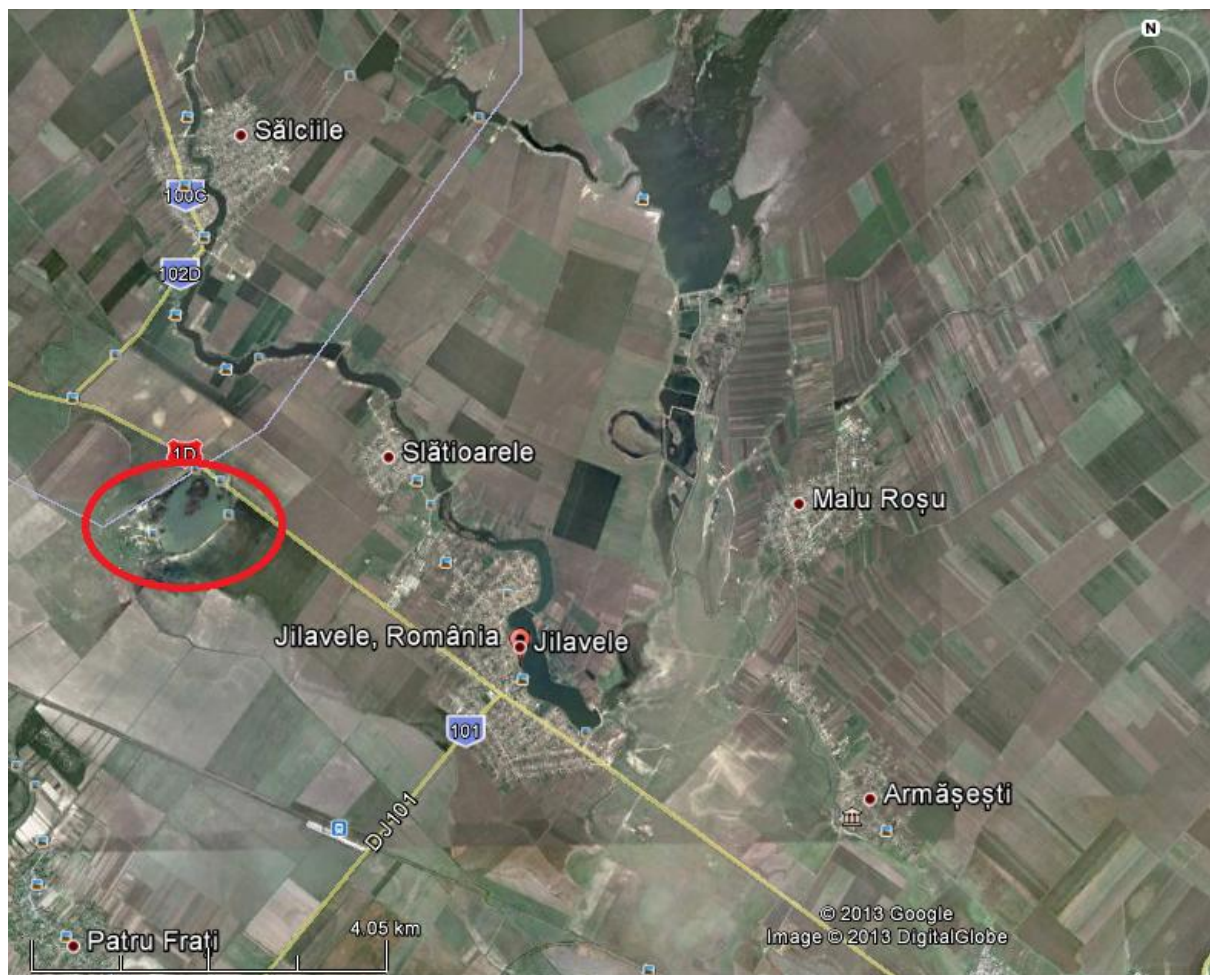

Fig.41. Localizarea Rezervației Naturale Lac Rodeanu, comuna Jilavele

III.3. Rezervația naturală Canton Hățiș – Stelnica

Rezervația naturală Canton Hățiș – Stelnica are o suprafață de 6,4 ha, fiind situat în comuna Stelnica, județul Ialomița. Obiectivele protejate sunt reprezentate de exemplare deosebite de stejar brumăriu (*Quercus pedunculiflora*), cu vârste cuprinse între 150 – 300 de ani. În același timp, rezervația naturală are și regim de rezervație genetică.

Fig.42. Localizarea Rezervației Naturale Canton Hățîș - Stelnica

IV. Bunuri de patrimoniu natural în regim de protecție și conservare

IV.1. Arborele de lea (Liriodendron tulipifera) – monument al naturii din municipiul Fetești – incinta Școlii nr.7.;

IV.2. Paltan secular (Platanus acerifolia) – monument al naturii din satul Maia, comuna Brazii;

IV.3. Două exemplare de salcâm japonez (Sophora japonica) – monumente ale naturii din satul Maia, comuna Brazii – incinta bisericii;

IV.4. Două exemplare de stejar secular (Quercus robur) - monumente ale naturii din municipiul Slobozia – incinta Școlii nr.3.;

IV.5. Gingko biloba – monument al naturii, municipiul Slobozia;

IV.6. Șase exemplare de arbori seculari: 4 exemplare de platan (Platanus acerifolia), 3 exemplare de stejar (Quercus robur) și 1 exemplar de castan porcesc (Aesculus hippocastanum) – comuna Manasia – incinta parc conac Hagianoff.

Menționăm faptul că informațiile redate în acest material reprezintă în parte rezultatele cercetărilor proprii ale autorilor, desfășurate în ariile protejate din județul Ialomița, restul datelor fiind preluate din formularele standard aferente ROSPA și ROSCI din județ.

Fotografiile prezentate aparțin în întregime autorilor acestui material.

Hărțile prezentate au fost descărcate din aplicația Google Earth sau au fost preluate de pe site-ul oficial ale Agenției Naționale pentru Protecția Mediului – Clearinghouse Mechanism for the Rio Convention – Implementation in Romania (<http://biodiversitate.mmediu.ro/rio/natura2000> și <http://natura2000.mmediu.ro>), respectiv site-ul oficial Natura 2000 pentru România (<http://dev.adworks.ro/natura/situri/>).